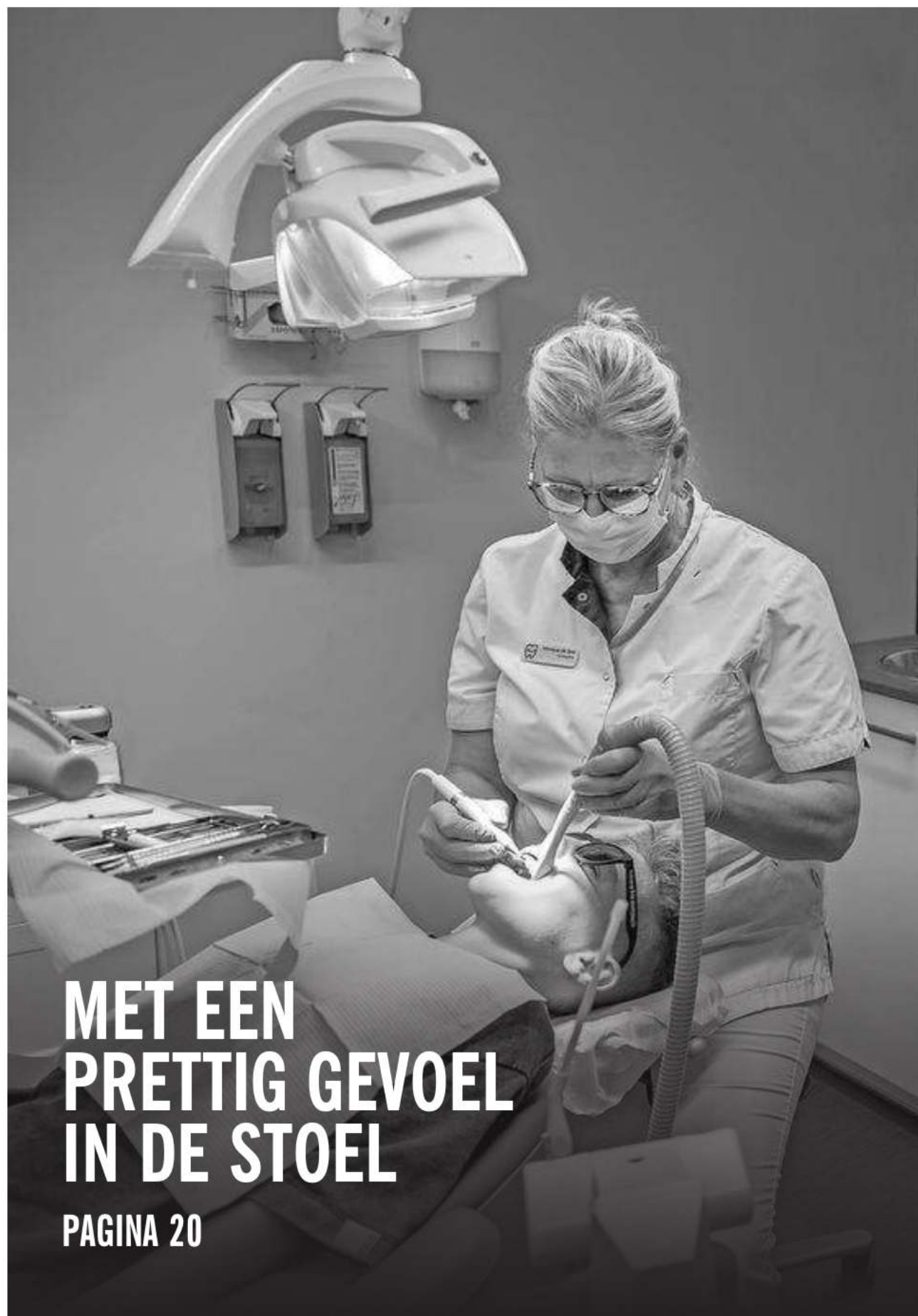

NoordZ

**MET EEN
PRETTIG GEVOEL
IN DE STOEL**

PAGINA 20

MONIQUE DE SMIT
MARIAN SCHULTING

Uitleggen wat er gaat gebeuren, waarom dat gaat gebeuren en vooral positief blijven. Zo proberen mondhygiënistes Marian en Monique in Lemmer kinderen tandartsklaar te stomen.

TEKST MARCO KUIPER
FOTO'S NIELS DE VRIES

MET EEN PRETTIG GEVOEL IN DE STOEL MET JOHNNY JOKER

Naar de tandarts: voor veel kinderen is dit een spannend gebeuren. Zijn de tanden wel goed genoeg poetsd, of erger: zijn er gaatjes in het gebit te vinden? Mondhygiënisten Marian Schulting en Monique de Smit gebruiken sinds maart de Johnny-Joker-methode, een werkwijze om kinderen vanaf hun eerste tandje op een speelse manier te leren hoe ze goed voor hun gebit kunnen zorgen.

Dat gaat verder dan alleen goed poetsen en het onderhouden van het gebit. De kinderen krijgen tips over hoe ze gedurende de dag op voeding kunnen letten, wat weer een positieve invloed heeft op het voorkomen van gaatjes én op de algehele gezondheid.

Monique de Smit, samen met haar collega Marian Schulting eigenaar van M2 Mondzorg in Lemmer, straalt als ze vertelt over dat het eindelijk is gelukt om te werken met een methode die gericht is op preventie, plezier en samenwerking tussen kind, ouder en mondhygiënist. „Zoiets wilde ik altijd al doen. Sinds we voor onszelf zijn begonnen hebben we eindelijk de mogelijkheid om te werken met een preventieve methode.”

COMFORTABEL GEVOEL

Beide mondhygiënistes hebben naast hun tandheelkunde opleiding een specialistische scholing gedaan gericht op kindertandverzorging. „Als je kinderen van een jaar of 3 ziet die echt pijn aan hun gebit hebben, dan breekt mijn hart”, vertelt De Smit in haar praktijk. „Als we juist kinderen vanaf hun eerste tandje preventief kunnen helpen om pijn en schade aan het gebit te voorkomen, dan word ik daar heel gelukkig van.”

Schulting legt uit dat de behandelingen niet per se gericht zijn op het herstellen van eventuele schade aan het gebit, maar juist preventief zijn. „Het doel is om (jonge) kinderen op een speelse wijze kennis te laten maken met de tandarts. We leggen heel veel uit over het gebit, poetsen en eetgewoontes. Het belangrijkste is dat de kinderen zich in de stoel prettig voelen.”

Dat de methode gericht is om kinderen op de speelse manier wegwijs te maken bij de mondhygiënist (en opvolgend bij de tand-

arts) is goed te zien bij een behandeling die De Smit uitvoert bij de 12-jarige Sven. Met veel geduld en toewijding wordt Sven meegenomen in alle stappen van de preventiebehandeling.

DE PREVENTIEBEHANDELING

Eerst gaat De Smit in gesprek over het poetsen: gebeurt dat ook echt twee keer per dag 2 minuten, mét fluoride tandpasta? Het antwoord dat Sven geeft, levert één punt op: hij poetst twee keer per dag, maar geen 2 minuten. De volgende vraag gaat over de eet- en drinkmomenten. Het wordt aangeraden om maximaal zeven keer per dag (iets) te eten of te drinken; elke hap of slok telt daarbij mee. Sven heeft vaker gegeten vandaag, hierdoor ontvangt hij geen punten.

Een ander onderdeel van het basisadvies is het laten napoetsen van de tanden

door de ouders, tot het einde van de basisschoolperiode. Als laatste zijn er geen gaatjes bij Sven gevonden, wat hem nog eens twee punten oplevert. Tijdens de controle op tandplaque scoort Sven nog eens een punt omdat er een klein laagje plaque is geconstateerd. Een score van vier punten op een totaal van acht is lang niet slecht.

Tijdens de behandeling valt dus op dat De Smit te allen tijde een positieve benadering aanhoudt. Ze benadrukt bij het gesprek over het poetsen dat het goed is dat Sven twee keer per dag zijn tanden poetst en geeft aan dat de verbetering zit in het aanhouden van de voorgeschreven 2 minuten durende poetsbeurt. Negatieve zaken worden wel behandeld, maar deze worden op een fluwelen manier vertaald naar het positieve.

COMFORT (OF AFLEIDING)

Dat de patiënt op de eerste plaats staat is duidelijk. Voor kleine kinderen kan de puntenkaart een goede manier zijn om (meer) te leren over het gebit. Vanaf een jaar of 12 is de kaart minder bruikbaar omdat die gericht is op de kleine kinderen. Dat neemt niet weg dat dezelfde methode wordt toegepast: de focus ligt nog steeds op het kind.

Om de kinderen op hun gemak te stellen, reiken De Smit en Schulting allerlei attributen aan om de kinderen te laten wennen aan het voor sommigen angstige moment om in een tandartsstoel te liggen. „We maken gebruik van knuffels, zonnebrillen en boekjes zodat het kind zich op zijn gemak voelt”, vertelt Schulting. „Ook hebben we onze knuffel Meindert (een groot knuffelpaard, red.) tot onze beschikking.”

LAAGDREMPELIG

Het verschil tussen de mondhygiënistes en de 'echte tandarts' is volgens De Smit dat de mondhygiënistes laagdrempeliger zijn dan de reguliere tandarts. „We boren in ieder geval niet, dat is een van de verschillen”, legt De Smit uit. „Onze rol is meer preventief. We geven natuurlijk advies over het gebit, maar ook over voeding. En voor de ouders: wat zijn gezonde gewoontes?”

Over de geholpen kinderen zijn Monique en Marian na een halfjaar niet ontvreeden. De spreekwoordelijke deur wordt

Johnny Joker

Bij de methode Johnny Joker wordt gewerkt met een puntenkaart die gebaseerd is op het Advies Cariëspreventie van het Ivoren Kruis en de richtlijn Mondzorg voor Jeugdigen van het KIMO (stichting Kennisinstituut Mondzorg). Met deze puntenkaart wordt eenvoudig en inzichtelijk vastgelegd welke adviezen goed opgevolgd worden. Hiermee wordt gezond gedrag beloond en worden ouders en kinderen uitgenodigd om zelf te kijken waar nog een verbeterpunt te behalen valt.

volgens Monique nog niet platgelopen, maar dat geeft niets. Zoals Monique toegeeft: „Het is ook een kwestie van bekendwording. Als er meer bekendheid van Johnny Joker ontstaat dan zouden er minder kinderen problemen met hun gebit krijgen. En daarnaast zijn er zoveel ouders die niet weten dat de kosten voor de tandarts (en mondhygiënist) gewoon in het basispakket zitten.”

Dat er met het invoeren van de Johnny-Jokermethode deuren voor M2 Mondzorg zijn opengestaan is duidelijk. Een langgekoesterde wens om met tandheelkunde zich extra te focussen op kinderen is in vervulling gegaan. De belangrijkste motivatie voor Monique en Marian is volgens Monique dan ook: „Het plezier en het gemak van het werken volgens deze wetenschappelijke basis met het kind centraal stellen.”